

Mál nr. 272/2016**K og****vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar A.****Vinnuslys við fiskverkun þann 8. mars 2014.****Gögn.**

1. Málskot móttakið þann 31. ágúst 2016 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V ásamt fylgiskjölum þann 12. september 2016.

Málsatvik.

K kveðst hafa orðið fyrir vinnuslysi við störf sín á starfsstöð A í Garði þann 8. mars 2014. K kveðst hafa verið að flaka fisk á borði þegar hún fékk flugbeittan flökunarhníf í hægri kálfa. Hafði annar starfsmaður ekki gætt nægjanlega að sér og misst hnífinn með fyrrgreindum afleiðingum, en hann á að hafa verið við sömu iðju og K á annarri starfsstöð sem staðsett var fyrir aftan starfsstöð K. Starfsstöðvarnar voru þannig uppsettar að K og samstarfsmaður hennar, sem missti hnífinn, snéru baki í hvort annað. Í málskoti kemur fram að mikið hafi blætt úr sárinu og að hún hafi fengið mikla verki. Kveðst K hafa tilkynnt A um slysið en að A hafi ekki talið ástæðu til að kalla til Vinnueftirlitið og/eða lögreglu. Leitaði K til læknis samdægurs og var í læknis meðferð í talsverðan tíma. Þann 11. maí 2016 var K svo metin með 3% varanlega læknisfræðilega örorku.

K telur að A beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu. Byggir K skaðabótakröfu sína á því að tiltekinn ónafngreindur starfsmaður hafi sýnt af sér gáleysislega hegðun með því að missa hnífinn í kálfann á K. Enn fremur er krafan byggð á því að verkstjórn hafi verið ábótavant, sem m.a. sést þegar mið er tekið af því hvernig vinnuáðstöðu á starfsstöðinni var stillt upp, enda hefði þurft að vera hæfilegra bil á milli starfsstöðva. Að lokum er vísað til þess að tilkynningarskyldu A til Vinnueftirlitsins hafi verið vanrækt af hálfu A og því eigi A að bera hallann af því ef málið telst ekki nægilega upplýst.

V hefur hafnað skaðabótaábyrgð A og vísar til þess að ósannað sé að annar starfsmaður hafi ollið slysi K. Verkstjórn og vinnuáðstaða hafi ekki verið ábótavant og að A hafi ekki verið skylt lögum samkvæmt að tilkynna um óhappið til Vinnueftirlitsins.

Álit.

Það er meginregla í skaðabótarétti að tjónþoli sem krefst skaðabóta frá öðrum aðila vegna tjóns sem hann telur sig hafa orðið fyrir verður m.a. að færa sönnur á saknæma og ólögmeða háttsemi tjónvalds.

Sannað þykir að K hafi fengið flökunarhníf í hægri kálfa við vinnu sína á starfsstöð A um kl. 10 þann 8. mars 2014. Kveður K að annar starfsmaður hafi misst hníf sinn með fyrrgreindum afleiðingum. Hvergi í málgögnum er að finna nafn þess starfsmanns, hvorki í lögregluskýrslu né í öðrum gögnum málsins. A hefur reynt, án árangurs, að finna út úr því hver sá starfsmaður geti hafa verið, t.d. með því að hafa samband við fyrrum samstarfsmenn K. Hefur A óskað eftir því að fá upplýsingar frá K um nafn viðkomandi starfsmanns, án árangurs svo er virðist. Rannsókn Vinnueftirlitsins hefði ekki breytt neinu þar um enda lykilatriði að ræða við meintan samstarfsmann K til að upplýsa um nánari málavexti. Í samskiptaseðli frá Heilsugæslunni í Keflavík kemur fram að K hafi skorið við vinnu í fiski og hafi misst hníf í kálfa. Ekki er minnst á samstarfsmann. Verður að telja ósannað að annar starfsmaður hafi misst hnífinn í kálfa K þann 8. mars 2014.

Miðað við allt framangreint er ósannað að A eigi að bera skaðabótaábyrgð á fjárhagslegu tjóni K vegna slyssins.

Niðurstaða.

Bótaábyrgð er ekki fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 4. október 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.